

Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 13 października 2021 r. w sprawie T-429/20, Sedus Stoll AG/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 15 grudnia 2021 r. przez Wolfganga Kappesa

(Sprawa C-784/21 P)

(2022/C 213/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Wolfgang Kappes (przedstawiciele: B. Schneiders, J. Schneiders, T. Pfeifer, N. Gottschalk, Rechtsanwälte)

Pozostali uczestnicy postępowania: Sedus Stoll AG, Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2022 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył wnoszącego odwołanie jego własnymi kosztami.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 13 października 2021 r. w sprawie T-436/20, Sedus Stoll AG/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 15 grudnia 2021 r. przez Wolfganga Kappesa

(Sprawa C-785/21 P)

(2022/C 213/23)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Wolfgang Kappes (przedstawiciele: B. Schneiders, J. Schneiders, T. Pfeifer, N. Gottschalk, Rechtsanwälte)

Pozostali uczestnicy postępowania: Sedus Stoll AG, Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2022 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył wnoszącego odwołanie jego własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona (Hiszpania) w dniu 20 grudnia 2021 r. – Bankia SA/WE i XA

(Sprawa C-810/21)

(2022/C 213/24)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bankia SA

Strona pozwana: WE i XA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy wystąpieniu z powództwem o uznanie skutków restytucyjnych stwierdzenia nieważności warunku umownego obciążającego kredytobiorcę kosztami zawarcia umowy, obwarowanie wniesienia powództwa dziesięcioletnim terminem przedawnienia – którego bieg rozpoczyna się z chwilą, w której warunek wyczerpuje swoje skutki wraz z uregulowaniem ostatniej płatności i w której to chwili konsument dowiaduje się o okolicznościach faktycznych świadczących o nieuczciwym charakterze warunku – jest zgodne z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/2013⁽¹⁾, czy też konieczne jest, aby konsument dysponował dodatkowymi informacjami na temat oceny prawnej tych okoliczności faktycznych?